

Висновки

1. У осіб старечого віку спостерігається значне ослаблення концентраційної здатності і порушення евакуаторно-моторної функції жовчного міхура.
- Час появи тіні жовчних проток після внутрівенного введення контрастної речовини — 30—45 хв (замість 15—30).
2. Причини відсутності тіні жовчного міхура у осіб старечого віку полягають у недостатності сфинктера Одді і в порушені функції печінки.
3. У осіб старечого віку можуть безсимптомно проходити процеси часткового обвапнювання стінки жовчного міхура, а також відзначається наявність конкрементів і дивертикулоподібних вип'ячувань в ділянці дна і шийки міхура.

ЛІТЕРАТУРА

- Астанин Б. М., Вестн. рентгенол. и радиолог., № 5, 1960.
 Копельман С. Л., Холецистография, М., 1949.
 Линдебратен Л. Д., Вестн. рентгенол. и радиол., № 5, 1960.
 Петрова И. С., Методы ранней диагностики в рентгенологии и онкологии, 1957.
 Радбиль О. С., Конфер. по пробл. «Геронтол. и гериатр.». Тез. докл., К., 1961.
 Скряжинская И. Ч., Рентген. исслед. функций желчного пузыря, Дисс., 1945.
 Laebel E., Fortschr., 84, 3, 1956.
 Lorige P., Deak J., Fortschr. d. Röntgenstr., 1956.
 Binet L., Bourlière F., Основы геронтол., М., 1960.

Надійшла до редакції
9.VIII 1963 р.

Вплив подразнення жовчного міхура на секреторно-моторну функцію шлунка людини

М. І. Чудаков

Кафедра госпітальної хірургії Харківського медичного інституту;
Перша залізнична лікарня

Питання про функціональні взаємозв'язки шлунка і жовчного міхура часто привертало увагу клініцистів. В літературі наведені експериментальні дані про секреторну і моторну функції шлунка при патологічному стані жовчного міхура [2, 5]. Показано [2], що інородні тіла і запальні процеси в жовчному міхури собаки викликають вторинні значні зниження шлункової секреції і кислотності соку, тотальний гастроспазм, пілороспазм, уповільнення спорожнення шлунка, підвищення тонусу. При короткочасному механічному подразненні слизової оболонки жовчного міхура собак відзначено [5], як правило, збільшення кількості шлункового соку й зниження його кислотності.

Ми не знайшли літературних даних про вплив короткочасного подразнення жовчного міхура на секреторну й моторну функції шлунка людини.

В зв'язку з цим цікаво навести наші спостереження, які проведені при дослідженні хворого після холецистостомії.

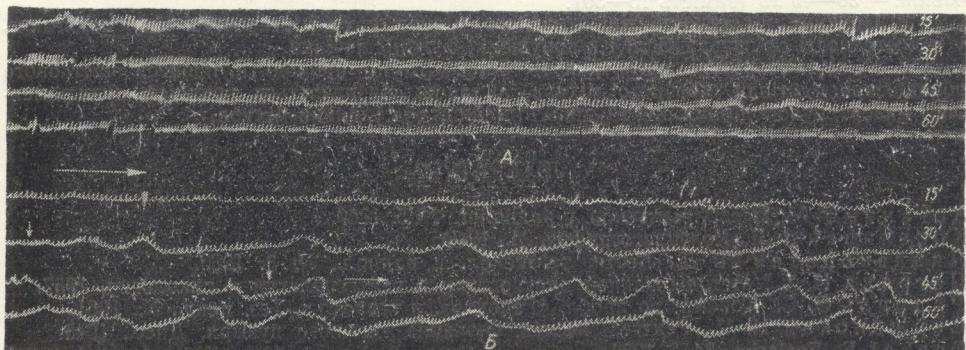
Хворий М. (історія хвороби № 963), 63 років, поступив у клініку 18.V 1955 р. з приводу жовчнокам'яної хвороби. 21.V 55 р. проведено холецистостомію. Радикальну операцію, в зв'язку з важким станом хворого, провести було неможливо. В післяоперативний період стан хворого поступово поліпшувався, і він одужав — фістула закрилася, хворого виписали 21.VII 55 р.

Користуючись наявністю жовчної фістули, за згодою хворого, ми через два тижні після операції провели дослідження секреторно-моторної функції шлунка за методом Бикова — Курцина без подразнення жовчного міхура.

На другий день в той самий час і за однакових умов досліду проведено дослідження з подразненням жовчного міхура спеціально сконструйованим резиновим балончиком, введеним через фістулу в жовчний міхур. Подразнення викликали роздуванням цього балончика. Одночасно провадили запис гастрограм і досліджували шлунковий сік.

Наводимо протоколи дослідження шлункового соку і гастрограму хворого М. до і під час подразнення жовчного міхура.

З протоколу видно, що до подразнення жовчного міхура годинне «напруження секреції» при механічному подразненні шлунка дорівнювало 55 мл, а при хімічному — 70. Найвищі показники вільної соляної кислоти соку, виділеного при ме-

Гастрограма хворого М. до і під час подразнення жовчного міхура.

А — до подразнення, Б — під час подразнення.

ханічному подразненні шлунка, дорівнювали 30 титраційним одиницям, а загальної кислотності — 40 одиницям; при хімічному подразненні концентрація вільної соляної кислоти дорівнювала 38 титраційним одиницям і загальної кислотності — 54 одиницям. Під час подразнення жовчного міхура у хворого відзначалося збільшення кількості шлункового соку (88 і 106 мл) і різко підвищилася кислотність шлункового соку. Найвища концентрація вільної соляної кислоти соку, виділеного при механіч-

До подразнення жовчного міхура (3. VI 1955 р.)				Під час подразнення жовчного міхура (4. VI 1955 р.)				
Час про-ведення дослідів	Кількість соку в мл		Кислотність в одиницях	Кількість соку в мл		Кислотність в одиницях		
	за 15 хв	за 1 год		за 15 хв	за 1 год	вільна соляна кислота	загальна	
Натще	20	—	32	56	15	—	30	50
Механічне подразнення шлунка (балон — 250 мл повітря)								
8.15	15		30	40	20	32	54	
8.30	10	55	24	36	30	50	76	
8.45	17		20	36	26	60	80	
9.00	13		24	35	12	48	60	
Хімічне подразнення шлунка (300 мл 5%-ного алкоголю)								
9.15	10		6	10	10	8	16	
9.30	150		12	18	155	14	24	
Залишок								
9.45	40		30	38	12	34	50	
10.00	15	70	35	50	48	52	74	
10.15	10		38	54	24	64	86	
10.30	5		38	54	22	46	70	

ному подразненні лотності — 80 одиниць кислоти дорівнює

На наведені подразнення жовч

На цій гастр шлунка характер подразнення жовч явленими сильними міхура.

Отже, результати подразнення жовчного міхура.

На основі літ шлунком і жовчни

- Бадилькес С.
- Бадилькес С.
- Быков К. М.,
- Курчин И. Т.,
Изд-во АН ССР
- Сибиркин Н.,
моторную и экск
- Чудаков М. И.
заболеваниях же

Функція подразнен

Клініка

Численні експериментальні показують, (С. І. Чечулін, 1936; і спонтанне жовчовидування, 1958). Поряд з кишкою та інших віднакоші, 1937). При цьому у відповідь на стимул подразнення і коркових центрів,

Вплив механічного подразнення кишок людини тенціали, моторику і гумовим балоном (35 років) і 62 хворих з них також був супутнім.

Клінічний діагностичний обслідування симптоми зареєстрований у всіх вмісту. Вільна соляна кислота 14—110 титрац. одиниць.

Серед наших хворих одного до 13 років, Задніх — 8, від 31 до 40 старше 60 років — 3 чоловік.

хворого М. не «напру-
гаючи» кишку, а при хі-
гото при ме-
ханічному подразненні шлунка, дорівнювала 60 титраційним одиницям, а загальної кислотності — 80 одиницям; при хімічному подразненні концентрація вільної соляної кислоти дорівнювала 64 одиницям, а загальної кислотності — 86 одиницям.

На наведеній гастрограмі відображена моторна діяльність шлунка до і під час подразнення жовчного міхура.

На цій гастрограмі видно, що до подразнення жовчного міхура моторна функція шлунка характеризувалася майже повною відсутністю перистальтики. Під час же подразнення жовчного міхура гіпокінетичні скорочення шлунка змінились чітко виявленими сильними скороченнями, що почастішали при частих подразненнях жовчного міхура.

Отже, результати аналізу шлункового соку і гастрограми до і під час подразнення жовчного міхура свідчать про інтероцептивний вплив з жовчного міхура на секреторно-моторну функцію шлунка.

На основі літературних даних і наведених спостережень можна вважати, що між шлунком і жовчним міхуrom існують тісні функціональні взаємозв'язки.

ЛІТЕРАТУРА

- Бадилькес С. О., Терап. архив, т. VI, в. 6, 1928, с. 334; т. VII, в. IV, 1929, с. 363.
- Бадилькес С. О. и Стреков Ф. Я., Русская клиника, т. XIII, № 69, 1930, с. 52.
- Быков К. М., Кора головного мозга и внутренние органы, Медгиз, 1944.
- Курцин И. Т., Механорецепторы желудка и работа пищеварительного аппарата, Изд-во АН СССР, 1952.
- Сибиркин Н. В., Интероцептивные влияния желчного пузыря на секреторную, моторную и экскреторную функции желудка, Автореф. дисс., Л., 1956.
- Чудаков М. И., Некоторые данные о функциональном состоянии желудка при заболеваниях желчного пузыря, Дисс., Харьков, 1954.

Функція дванадцятапалої кишки при механічному подразненні шлунка у хворих на виразкову хворобу

Р. П. Макось

Клініка госпітальної терапії Івано-франківського медінституту

Численні експериментальні досліди на тваринах, а також спостереження над людьми показують, що механічне подразнення шлунка збуджує його секрецію (С. І. Чечулін, 1936; К. Діль, 1923), збільшує секрецію слизу, панкреатичного соку і спонтанне жовчовиділення (Є. Ф. Ларін, 1947; Т. А. Трофімова, 1955; А. Г. Загороднєва, 1958). Поряд з цим посилюються скорочення жовчного міхура, дванадцятапалої кишки та інших відділів кишечника (І. Т. Курцин, 1952; П. Г. Богач, 1955; Т. Фунакоши, 1937). При цьому автори відзначили, що характер і величина реакцій кишечника у відповідь на подразнення механорецепторів шлунка залежать від сили і тривалості дії подразника, а також від функціонального стану шлунково-кишкового тракту і коркових центрів, які регулюють його діяльність.

Вплив механічного подразнення шлунка на електричну активність дванадцятапалої кишки людини ще не вивчений. Ми паралельно досліджували електричні потенціали, моторику і секрецію дванадцятапалої кишки до і після подразнення шлунка гумовим балоном у 20 здорових людей (9 чоловіків і 11 жінок віком від 18 до 35 років) і 62 хворих на хронічну рецидивуючу виразку дванадцятапалої кишки (у 51 з них також був супутній гастродуоденіт).

Клінічний діагноз у кожного хворого був підтверджений рентгенологічно (під час обслідування симптомом «ніш» був виявлений тільки у 15 осіб, а раніше він був зареєстрований у всіх хворих), а також дослідженням шлункового і дуоденального вмісту. Вільна соляна кислота натице була знайдена в шлунку у 55 хворих в межах 14—110 титрац. одиниць.

Серед наших хворих було 7 жінок і 55 чоловіків з давністю захворювання від одного до 13 років. За віком вони поділялися так: до 20 років — 1, від 21 до 30 років — 8, від 31 до 40 років — 23, від 41 до 50 років — 21, від 51 до 60 років — 6 і старше 60 років — 3 чоловіки.